

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilie 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85, —
APARE SĂPTĂMÂNAL

Limbile de foc din ziua Cincizecimii

Duhul Sfânt s'a pogorât peste apostoli în chipul limbilor de foc — Focul din viața celor dintâi creștini — Ce le lipsește creștinilor de azi.

Sărbătoarea Rusaliilor sau Cincizecimea e sărbătoarea pogorării Duhului Sfânt, e ziua întemeierii Bisericii creștine, cu întâiul „rod” al celor „3000 de suflete” cari după ce au crezut și s'au botezat, au început o viață nouă și binecuvântată de darurile primite prin sf. Duh.

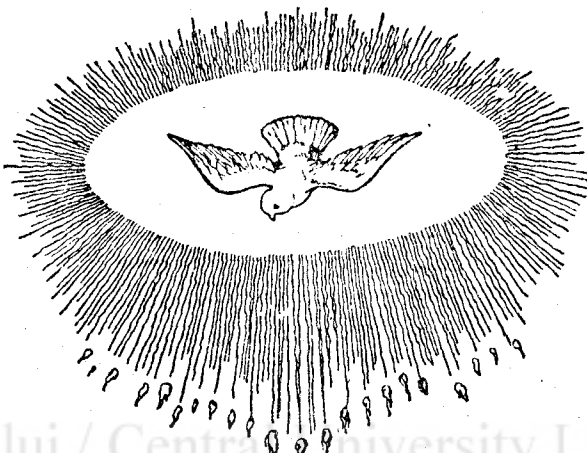
În ziua Cincizecimii, Duhul sfânt s'a pogorât ca un foc și aprinzător de suflete. Aprinși de acest foc, ardeau și apostolii și ardea și mulțimea celor ce crezuseră.

Cea dintâi Biserică creștină a fost un cuptor aprins. Toți erau plini de focul credinței și al dragostei, toți erau plini de râvnă, de dar și putere, fiindcă în viața lor era și lucra puterea Duhului Sfânt de „viață dătătorul”.

Când citești în cap. 2 din Faptele Apostolilor, parcă vezi și simți aprinderea pe care a făcut-o Duhul sfânt în cea dintâi zi a Cincizecimii. Acest foc a dat pe creștinii cei de aur, pe acele suflete viteze și pline de îndrăzneală și putere, cari nu se temeau de împotriviri, prigoane și moarte; limbile de foc au făcut pe acei nebuni pentru Hristos, cari au alergat pe întreg pământul, să-L vestească lumii întregi, pe Isus cel răstignit, pocăința și iertarea păcatelor în Numele Lui (Faptele Apostolilor 10,20)

Creștinismul cel dintâi a fost foc, a fost putere, a fost clocot, aprindere, viață vie și nebunie pentru Isus Hristos. Ce viață binecuvântată trăiau atunci creștinii.

În cursul vremilor însă focul acesta a slăbit mereu, s'a potolit și s'a stins mereu

până când am ajuns la răceala și înghețul sufletesc de azi, când numai rar, rar de tot mai vezi pâlpaind câte-o flacără pe ici colo. Creștinilor de azi le lipsește acel foc, le lipsește aprinderea celor dintâi creștini, le lipsește Duhul Sfânt, de aceea sunt atât de reci și fără viață. Cei mai mulți sunt aprinși de alt foc — de focul cel rău al patimilor și păcatelor — de beție, mânie, răutate, desfrânare și tot felul de poftă, cari au făcut din țările creștine, adevărate sodome și gomore, gata să fie cuprinse cu totul de focul perzării de veci.

Țin oamenii și au creștinii de azi multe datini și obiceiuri creștine. Dar ce folos, că din toate acestea, lipsește tocmai focul, Duhul care dă viață. Creștinismul de azi — zicea un vestitor al Evangheliei — e ca și un cuptor care și-a păstrat în bună regulă toate hoarnele, toate ușile, toate rân-

duelile, numai cât cuptorul și-a pierdut focul, e rece și răcit cu totul. Am pierdut focul Duhului sfânt și cu el am pierdut totul. „Duhul sfânt s'a pogorât peste apostoli în chipul limbilor de foc. Le-a dat apostolilor limbi de foc pentruca cu limbă de foc să-l predice pe Isus cel răstignit și să-l roage pe orice suflet să vină la El.

„Acest dar al limbilor de foc ne trebuiește și nouă. Și Duhul sfânt ne dă și nouă darul acesta, dacă-l dorim și-l cerem. El ne dă și nouă o „limbă de foc” pentruca să vorbim cu foc, să cântăm cu foc, să ne rugăm cu foc, să plângem cu foc. Un creștin adevărat este acela care este aprins, care are acea „limbă de foc”. Răceala, înghețul sufletesc, nepăsarea dintr'un suflet, dintr'o biserică, dintr'o adunare creștină este tocmai dovada că lipsesc „limbile de foc”.

Duhul sfânt — zice un sf. Părinte n'are în Biblie nici un cuvânt rece, nici o propoziție rece. Tot ce e scris, și a spus El, este foc, este căldură, este viață, este putere. Și tuturor creștinilor adevărați El le dă o limbă de foc, un dar de foc, cu care să se aprindă mereu pe ei și pe alții.

„Prasnicul Rusaliilor — spune părintele Iosif Trifa, este praznicul sfintei Treimi. Noi trăim în numele sf. Treimi. Dar să nu uităm: a trăi în Numele sf. Treimi înseamnă a trăi în dragostea Tatălui, în jertfa Fiului și în căldura Duhului Sfânt.

Le ai tu pe aceste trei daruri mântuitoare în viața ta?”

I. Mărturie

Din sf. Părinți, despre Duhul Sfânt

În scrierile sf. Părinți sunt multe învățături despre focul Duhului sfânt. Dăm aici din sf. Vasile ceva:

Urmează, o fiule, către nimic alta uitându-te, decât către acela ce a zis: Foc am avut să pun și ce așa fi voit dacă s'a și aprins Lc. 12,49. Că acesta este focul Duhului, a aprinde inima: căci focul cel nematerialnic și Dumnezeuesc, pe suflete le luminează ca pe aurul cel curat din topitoare. Focul acesta a lucrat printre apostoli când grăiau cu limbi de foc; focul acesta a strălucit împrejur prin slavă pe Pavel, mintea lui o a luminat iar pre simțirea vederii o a înnegrit.

Focul acesta s'a arătat lui Moise în rug, focul acesta în chip de car a răpit pe Ilie; pe lucrarea focului acestuia arătând și fericitul David zicea: „Cearcă-mă pre mine Doamne și ispitește-mă, aprinde răunchii mei și inima mea”.

Sf. VASILE

Duhule preasfinte!..

Preasfinte Duh de Viață Darnic
Preasfinte 'mpărțitor de Har,
În fața Ta ingenunchează
A noastră rugăciune iar..

Căci Tu ai dat vieții noastre
Botezul minunat de foc
Ce-a cununat în noi Durerea
Cu Fericirea la un loc.

Ai răsărit în fața noastră
Lumina altei noui Vieți
Ca să ne-arăți atâtea sfinte
Și negrăite frumuseți.

În inimi ne-ai aprins seânțea
Și focul altei noui Iubiri

Ca să-ți aducem Ție jertfa
Totalei noastre dăruiri.

Făcut-ai sufletele noastre
Potir de aur minunat
Și darnic le-ai umplut adâncul
Cu Harul Tău îmbelșugat.

Deschisu-ne-ai deacuma ușa
Slăvitului Ierusalim
Și Fericirii fără margini
Părtași făcutu-ne-ai să fim...

De-atât noian de Fericire
Ni-e plin al inimii pahar!..
Fii binecuvântat de-apururi
Preasfinte 'mpărțitor de Har..

T. Dar.

„Nu vă înspăimântați de protivnici“ (Filipeni 1,28)

În timpul de suferințe, de împotriri, prigoană și necazuri, trebuie să lupti, pentruca să rămâi credincios. Pentru a rămânea statornic până la sfârșit, îți trebuie o mare putere de hotărâre și credință. Peștele mort este luat și dus la vale de curentul apei, numai cei vli merg în susul ei, împotriva curentului.

Două feluri de lupte

Sunt lupte „lăuntrice“ și lupte „dinafară“. Ap. Iuda scrie în epistola lui: „să vă luptați pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna (v. 3). Aici e vorba de lupta împotriva unor rele care se arătau *înăuntru*: răs, glume, ușurătate, nestatornicie, păcate. Ap. Pavel, în epistola către Filipeni, vorbește despre lupte *dinafară*, atunci când zice: Deci să luptați „fără să vă lăsați înspăimântați de protivnici (1,28).

Nu vă temeți

In limba greacă (din care s'a

tradus Biblia), cuvântul „înspăimântați“ are și înțelesul de a se speria cail.

E știut că ei se sperie repede și pentru nimica toată aproape; a pocnit cineva cu un pistol sau îi ese ceva pe neașteptate înainte, numaidecât, calul a și luat-o la goană. Tot cam așa se întâmplă și cu cei credincioși cari adeseori se sperie de amenințări; a trosnit un vreasc i-a și cuprins teama; un svon și i-a și umplut frica. Iată un cusur de care trebuie să scăpăm, încrezându-ne în Domnul. Frica este o nenorocire mare pentru vieța credinței. Fricosul vede numai primejdii și nenorociri pe tot locul, așa că nu-i de nici o treabă nicăiri.

Dacă am avea mai multă îndrăzneală și mai puțină frică, am avea parte de mai multe binecuvântări. Și dacă oamenii se gândesc să ia fel de fel, și tot mai multe măsuri împotriva noastră, noi să avem tot mai multă lepădare de noi înșine și încrezându-ne în Domnul, să nu ne temem. „Indrăniți“ este un cuvânt care, se spune, e scris în Biblie de 366 ori, ca un îndemn pentru fiecare zi.

Ceeace ne face îndrăzneți, este un cuget curat în toate privințele. Nu faci nici un rău nimănui, de ce să te temi? Ești cetățean bun, de ce să-ți fie frică? Și apoi, când prin credința ta, devii omul ordinii și ești un prilej de îndreptare pentru alții, n'ai de ce să te temi. Dacă însă n'ai un cuget curat, și fapte curate, atunci teme-te de cei ce nu în zadar poartă sabie.

Dovadă de pierzare ... dovadă de mântuire

Faptul că oamenii urăsc și

se împotrivesc celor credincioși și caută să împiedece lucrarea de vestire a Evangheliei, este o dovadă că se găsec pe calea pierzării. Dar faptul că aveți protivnici, zice apostolul, pentru voi este o dovadă că sunteți plăcuți lui Dumnezeu, că sunteți ai Lui și nu ai lumii. „Lucrul acesta este pentru ei o dovadă de pierzare, dar pentru noi o dovadă de mântuire și aceasta dela Dumnezeu. (II Corinteni 2,15-16). După cum mântuirea este dela Dumnezeu, tot așa și faptul că ai protivnici, tot dela Dumnezeu este, adică El îngăduie lucrul acestea pentru binele copiilor Săi.

Un har deosebit

Faptul de a suferi pentru Hristos este un har deosebit, care este dat celor credincioși, ca și harul credinței. Căci cu privire la Hristos, vouă vi s'a dat harul nu numai să credeți ci să și pătimiți pentru El (Filipeni 1,29). Este un har și este

o mângăere mai mult, este o bucurie să suferi pentru Evanghelie și din pricina ei. Mă bucur în suferințele mele pentru voi, scrie sf. Pavel Galatenilor fiindcă prin aceasta împlinesc ce mai lipsește suferințelor lui Hristos pentru trupul Lui care este Biserica.

Desigur, sunt și suferințe lipsite de har, când, de pildă, o femeie este certată de bărbatul ei pentru limbuție sau fiindcă îl pisează mereu cu cicăleli și muștrări, sau când cineva se ceartă pentru lucrurile pământești, pentru avere și bani; aceasta poate fi suferință, însă ea e fără rost și fără folos.

Iub te frate, cercetează-te și vezi, de ce suferi tu? Pătimesti oare pentru Domnul sau din pricina ta. Căci dacă suferiți din pricina lui Hristos, ferice de voi. Duhul lui Dumnezeu, Duhul slavei, se odihnește peste voi (I Petru 4,14).

I. Mărturie

Cuvinte prevestitoare

În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor peri, iar cealaltă treime va rămânea.

Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți, cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu și îi voi asculta; Eu voi zice: „Acesta este poporul Meu“ și ei vor zice: Domnul este Dumnezeul meu! (Zaharia 13,8-9).

Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Il vor plânge cum plânge cineva pe singurul fiu și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut. (Zaharia 12,10).

Iată, „vine ziua“, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură.

Dar pentru voi, cari vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele Dreptății, și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți eși, și veți sări ca vițoi din grajd. (Maleahi 4, 1-2).

Gânduri adânci

Dacă disprețuim dragostea lui Dumnezeu, întorcând spatele mântuirii Sale, ne rostim propria noastră osândire. Atunci suntem pierduți pentru totdeauna, căci este scris: „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adevărită de cei ce au auzit-o (Evrei 2,3)

Mântuirea

Mântuirea noastră se împlinește după o regulă hotărâtă, adică după planul veșnic al lui Dumnezeu, ca să ne prefacă după chipul Fiului Său; întâi înăuntru, apoi în afară. Întâi se stabilește din nou în noi chipul Fiului prin locuirea în noi a Duhului Sfânt. (Romani 8,11): vom fi o făptură nouă în Domnul Isus Hristos, deși suntem încă pe pământ.

Ocara

Fiindcă vieța noastră este în cer, (Coloseni 3,3). aici trebuie să îndurăm ocară din pricina Numelui Său și să suferim, cum a suferit și El. În nădejde ne îndreptăm privirile spre Mântuitorul, plini de dor sfânt și așteptând. Același Mântuitor care ne-a mântuit sufletele va prefăce și trupul nostru smerit la fel cu trupul Său mărit.

Spinii suferinței

Primăvara se poate vedea pe multe locuri la țară, un lucru interesant. Pomii și arborii de curând sădiți, spre a fi feriți de orice stricăciune ce le-ar putea-o aduce animalele, li se pune de jur împrejur spini. Eu văd în aceasta un lucru cu mult înțeles sufletesc. Și nouă, după ce ne-am întors la Domnul, după ce am fost „sădiți în curțile Domnului“, e nevoie de multeori să ni se înconjoare vieța cu spinii suferinței, pentruca astfel să fim „feriți“ de „stricăciunea“ ce ar putea să ne-o aducă diferite „sălbătăciuni“ ale firii noastre celei vechi. Suferința este minunatul adăpost sufletesc, de ai cărei spini, fug

toate „animalele“ patimilor și poftelor celor rele.

Deaceea, iubii frați, să ne bucurăm când ne vedem înconjurați de acești „spini“ ai Domnului. Ei ne feresc de stricăciune.

Căci „purtăm... în trupul nostru întotdeauna omorârea Domnului Isus, pentruca și vieța lui Isus să se arate“ în noi (II Cor. 4,10).

Fr. Eugen A.

Cititi, plătiți și răspândiți

foaia

„VIEAȚA CRESTINA“

Răsboaiele apocaliptice de azi

Iată alături o vedere din grozăvia unui război „modern”. E o icoană din trecutul război din Spania. Armata republicană trecând un pod peste râul Ebru a fost suprinsă de aviația naționalistă care a bombardat-o.

Războiul din Spania s'a sfârșit. Gazetele și telegramele spun că acolo e acum pace. Dar vai, ce preț mare s'a cerut pentru această zisă pace. Câte sute de mii de vieți au trebuit să se stingă în cele mai grozave chinuri, câtă uriașă suferință s'a cerut în prețul acestei trecătoare și șubrede păci.

Din icoana aceasta se poate vedea ce nu s'a mai văzut niciodată! grozăvia războiului modern: bombardamentul aerian. Moartea care aruncă peire și foc nu numai din față și din spate ci și de sus.

Dar un lucru și mai grozav. În războaiele de până acum, cel puțin populația civilă din lăuntrul țării era scutită. Îndărătul frontului gloanțele dușmane nu puteau pătrunde. Astăzi însă, de această grozavă armă nu mai e scutit nimeni. Ea împrăștie pretutindeni și pe front și îndărătul frontului peire

și moarte.

S'a văzut aceasta în durerosul război spaniol. Dar oamenii n'au învățat minte din tot ce ar fi fost de învățat de acolo. Lumea se frământă din

nou mai mult ca oricând în căutarea păcii. Nimeni n'are pace, nimeni n'are liniște. Fiecare se simte pândit de vecinul lui care așteaptă numai un moment potrivit să-l strângă de gât.

Lumea întreagă se frământă ca valurile unei mări în furtună.

Europa e și astăzi ca în ajunul războiului din 1914. Dar parcă și mai agitată și mai frământată. Atâtea mii de vieți, atâtea munți de suferință a cerut scurta „pace” care a urmat după acest îngrozitor război.

Și poate — singur Bunul Dumnezeu știe! — lumea se află iar în starea de atunci. Căci și astăzi nimeni n'are pace. Toți pregătesc războiul deși nimeni nu l-ar vrea, fiindcă l-au văzut și știu ce înseamnă.

O, de-ar cunoaște lumea pe Tatăl Ceresc și Pacea, adevărata Pace, pe care o dă El, atunci n'ar mai fi războaie, n'ar mai fi atâtea suferință zadarnică așa ca astăzi! Ferice însă de cei ce au primit Pacea Lui și au pacea Lui în suflet, căci oricât ar fi lumea de frământată și neliniștită, asupra lor n'are nici o putere. Sufletul lor e liniștit și în cele mai grozave clipe, căci se știe în mâinile și grija unui Împărat mai puternic ca oricare. Doamne, dă ne Pacea aceasta!

T. Dar

Dacă n'aveți necazuri, n'aveți nici pe Dumnezeu

Cică într'o pădure, niște pustnici își făcuseră o chilie, și trăiau acolo după rânduiala lor. Auzind de ei, un creștin drept și temător de Dumnezeu și-a zis: „Să mă duc și eu pe la dânsii, poate mai aflu câte ceva pentru mântuirea sufletului meu”. Și cum a zis a și făcut. Pleacă într'o bună zi la drum, străbătu cu multă greutate prin pădurea deasă, până ajunse la chilia pustnicilor. După ce mai odihni puțin îi întrebă:

- Ei, cum trăiți, cuvioși părinți?
- Foarte bine, răspunseră ei.
- Nu duce-ți lipsă de nimic?
- De nimic, de nimic!
- N'aveți nici un necaz, nici o suferință?
- Nu, n'avem!
- N'aveți nici un fel de ispite?
- Nu, n'avem!
- Nu vă supără nimeni?
- Nu, nimeni!
- Nu duceți nici un fel de luptă sufletească?
- Nu, nu ducem!

Auzind aceasta creștinul nostru, fără să mai aștepte, se ridică frumos în picioare, își luă toiagul și traista și zise către pustnici: apoi rămâneți sănătoși! eu mă duc, fiindcă n'am pen-

tru ce sta aici. Căci dacă trăiți foarte bine, dacă nu duceți lipsă de nimic, dacă n'aveți nici un necaz, dacă n'aveți nici un fel de ispită și nu purtați nici un fel de luptă, apoi n'aveți nici pe Dumnezeu. Diavolul doarme liniștit pe chilia voastră fiindcă tot așa de liniștiți dormiți și voi în ea. Și zicând aceste vorbe omul și-a văzut de drum.

Desigur, este mult adevăr în istorioara de mai sus. Căci toți aceia care trăiesc cu Domnul, toți aceicare au pe Domnul în sufletul și în viața lor sunt într'o veșnică luptă cu păcatul, cu lumea și cu trupul. Toți acei care merg pe drumul crucii trebuie să treacă printre spinii suferinței.

Credincioșii adevărați trec — și trebuie să treacă! — adesea prin groapa cu lei a lui Daniel, prin încercările și necazurile lui Iov, prin cuptorul de foc al tinerilor din Babilon. Însă toate încercările, toate valurile acestea, sunt și ele un semn bun. Ele arată că ei sunt pe calea cea bună. Vai de cei ce spun că trăiesc cu Domnul dar și cu lumea trăiesc „în bună pace” ca și pustnicii din această istorioară.

„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie, când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinții voastre lucrează răbdarea” (Iacov 1, 2)

I. Tărie

O Stăpâne Impărate

O Stăpâne Impărate, Dumnezeul îndurării,
Dă-mi putere 'n clipe grele ca din viforul pierzării,
Din furtuni și din necazuri, cu credința neschimbată
Să privesc mereu spre Tine, bunule și ceresc Tată.

Simt că am greșit amarnic și nu-s vrednic de 'ndurare,
Însă sufletul meu plânge, cere milă și ertare.
Sufletul meu se apleacă tot mai mult la Crucea Ta,
Iată-l că se predă Ție, fă cu dânsul ce vei vrea.

O Stăpâne Impărate, Tu din cerul luminos
Fie-ți milă și de mine, cel mai slab și păcătos.
Fie-ți milă și de mine, și mă scapă de la rău,
Cum ai scăpat Doamne Sfinte și pe vameșul Zacheu.

C. Tărie

Lumina noastră — Hristos

În istorisirea vieții sf. Marcian, cetim:

„În întunec el niciodată nu aprindea lumina, pentru că lui, noaptea îi lumina — lumina cea dumnezească”.

Pentru el nu era întunec. Lumina noastră este Hristos. Aceluia, care-L are în sufletul său, pe El, nu poate să fie în întunec. Focul îl aprinzi pentru aceea, că în întunec ți-e frică. Dar poate oare să mai aibă frică acela, cu care este Hristos? Focul îl aprinzi, ca să nu-ți fie urât și să te încălzești.

Dar acela, care este plin cu Hristos, *aceluia nimic nu-i trebuie*. Viața lui e plină. El cu Hristos se simte în împărăție, și numai deșărtăciunea îi tulbură vraja cea dulce a vieții cu Hristos.

Trad. Păr. Priveghere

Pentru înarmarea țării

Dela mic la mare, delă sărac la bogat, toți cetățenii, contribuie pentru înarmarea țării — Darul A. S. R. principesa Elisabeta și al d-lui primministru Armand Călinescu — Sute de daruri din toate părțile

În ultimul timp, în fața nevoilor tot mai mari ale înzestrării oștirii, poporul românesc

a simțit că nu poate sta nepăsător și s'a oferit de bunăvoie, să ajute cu obolul său, această înzestrare.

Alături de cei mai înstăriți, găsești cu obolul lor, pe cei mai săraci; alături de copii găsești pe bătrâni, soldați, negustori, plugari, miniștri; bărbați și femei, cu ce pot, cu mult, puțin ajută Oastea țării.

A. S. R. principesa Elisabeta sora M. Sale Regelui a dăruit 500 mii lei; d. Primministru 500 mii lei; Guvernul a scris salariul de pe o lună, d. ing. Malaxa 1 mil. 300 mii Ziarul Universul peste 700 mii.

Săraci și bogați se întâlnesc cu toții în ajutorarea armatei, chemată să apere avutul țării.

Grindină de mărimea

Grindina de acum câteva zile de mărimea oului de porumbel, au adus jalea în regiunea Focșani de podgorie. Piatra a distrus între 50-70 la sută viile, livezile și semănăturile din co-

oului în reg. Focșani

munele: Câmpineanca, Florești, Pâtești, Suraia, Vadu-Roșca etc. lăsând țără hrană sute de familii de țărani. — Ba, lăsându-i fără băutură!...

Tulburările din Palestina sunt departe de potolire

Lupta îndârjită dintre arabii și evreii din Palestina continuă cu toate intervențiile armatei engleze.

De curând, englezii au făcut un fel de lege numită „Cartea Albă“ prin care se caută să se pună capăt acestor frământări făcând pace între evrei și arabi.

Ea însă n'a fost primită cu bucurie nici de arabi nici de evrei. În semn de protest și de indignare, evreii au făcut manifestații în toată Palestina, arzând în piețe textul legii engleze.

După cum se vede, nădejdea de pace va fi zadarnică mult timp.

D-l Armand Călinescu, primministru, în discursul dela 1 Mai

România dorește să întreprindă relațiuni de bună vecinătate cu toate statele dimprejur, dar când se va schița, de undeva, vreo încercare de atingere a teritoriului nostru, ea se va isbi de cea mai hotărâtă rezistență a noastră.

Armata celor mici

Orice tânăr între 7-18 ani trebuie să activeze pentru patrie

O lege nouă, sancționată de curând de M. Sa Regele, prevede că tot tineretul (băieți între 7 și 18 ani și fete între 7 și 21 ani) este obligat a presta serviciu patriei în caz de mobilizare, sub ordinele Străzii

Țării care va pregăti și folosi acest tineret după vrâsta și putința fiecăruia. În timp de război străjerii vor fi întrebuințați în diferite însărcinări pentru a înlocui personalul din diferite instituții civile.

Sa ivit musca columbacă în jud. Hunedoara și Caraș

Citim că în județele de mai sus s'a ivit primejdioasa muscă columbacă. E bine ca fiecare locuitor să știe cum să se apere oamenii și vitele împotriva acestei periculoase gânganii. Iată ce spune un do. tor.

Dacă vitele sunt înțepate, pe locuitorii atinși se vor aplica:

1. Comprese cu apă rece sau chiar băi reci. Spălături cu apă în două cu oțet.

Spălături cu saramură;

Comprese cu apă de plumb;

Vitele greu bolnave în urma înțepăturilor li se va da pe gură rachiu sau țuică, jumătate până la un litru de odată sau mai bine în două rânduri, la jumătate oră;

Un litru fierțură de ramuri tinere de stejar anin, alun sau alte plante cari conțin tanin;

Doctoriile să nu se dea pe nas la vite, pentru că se duc în plămâni și nu în burtă cum tr. boie, producând de obicei pneumonia (aprinderea plămânilor);

De toate și de pretutindeni

SERBĂRILE DELA BLAJ

LUNI 15 Mai a avut loc la Blaj sărbătoarea Națională anuală pentru comemorarea zilei de 3/15 Mai 1848.

Comemorarea aceasta — ce evocă grandioasa manifestație națională a celor 40.000 mii Români, cari și-au afirmat acum 91 de ani crezul românesc, pentru care nu au șovăit să-și verse și sângele — a fost de astădată un prilej de adevărată înălțare sufletească, o caldă și vibrantă manifestație a sufletului românesc. În tribună și în jurul tribunei, bogat pavoazată, din Câmpia Libertății, s'a adunat un număr imens de Români, în frunte cu I. P. S., S. Mitropolitul Blajului, Dr. Alexandru Niculescu, venit să asiste la marea serbare.

Serbările au început printr'un Te Deum oficiat în istorica Catedrală a Blajului după care s'a inaugurat muzeul Blajului, de către I. P. S. Mitropolit.

— PE FRONTUL CHINEZ, Japonezii au făcut o puternică ofensivă punând pe fugă 26 divizii chineze.

— GERMANII DIN POLONIA, cari locuiesc în apropierea Granițelor, au primit ordin să părăsească locuințele și să se retragă în lăuntrul țării. Tot semne de pace și acestea?

— ȚĂRILE NORDICE, Suedia, Norvegia și Finlanda, la cererea Germaniei de a încheia cu ea pacte neagresiune, au refuzat aceasta.

— PENTRU ARMATĂ, din luna Martie, guvernul Francez a cheltuit suma de 17 miliarde lei.

— UCIS 'DE TRĂSNET, Constantin Micu de 62 de ani din Lugoj, fiind surprins de furtună cu vitele pe câmp a fost lovit de un trăsnet și ucis pe loc.

— ALT EROU AL LUI SATAN Fiind la chef cu alți prieteni, sâtea nul Vasile Florea din Albești Muru Prahova, a pus rămășag cu ei, că va bea „dintr'odată un kilogram de rachiu, singur“.

Și l-a beut, dar în drum spre casă și-a dat duhul. În mâinile cui?

— CUM SE „JOACĂ“ COPIII Micuța Elena Dogaru din com. Filippești — Prahova, se juca cu încă alți copii în drum, cu o căruță; acestia au isbit pe beata fetiță care căzând sub căruță, a rămas cu capul zdrobit de roată.

Și iac'așa se joacă copiii.

— AȚI ȘTIUT? Cel mai vechi oraș din România este Iașul, care după cum spun scriitorii vechi era capitală de regat încă din secolul IX înainte de Hristos. Și nu numai atât. ci după mărturia celor vechi, Iașul e unul din cele mai vechi orașe, chiar din Europa. Desigur puțni știu de aceasta.

— 56 PEPINIERE DE ARBORI se vor înființa în jud. Argeșpe lângă cele 56 cămine culturale din acest județ. Puișii se vor folosi pentru plantarea răpilor și locurilor sărace.

Un lucru bun și o pildă și pentru alte județe.

— 70 INGINERI GERMANI au vizitat de curând țara noastră, cercetând orașele mai însemnate cu fabricile și întreprinderile lor.

— Caravana cinematografică a Subsecretariatului de Stat al Propagandei a pornit primăară. Scopul caravanei este de a face în rândurile populației de toate categoriilor cât mai întinsă propagandă culturală, sprijinit în acelaș timp activitatea străjerească și stimulând sentimentele militare.

Ca locuri de popas și a ales pentru început Buzăul, apoi Ploiești — Breaza — Predeal — Brașov — Făgăraș — Sibiu — Alba-Iulia — Turda — Cluj — Huedin — Aleșd — Oradea — Arad și Timișoara.

— Mătăsă din... pește, iată minunea asta! Italianii au născocit mijlocul de a fabrica mătăsă din pielea peștilor.

— EXPOZITIE TURISTĂ LA BUCUREȘTI Săptămâna aceasta, s'a deschis în Capitală expoziția turistică germană. Au fost de față d. primministru Ar. Călinescu, d. Eugen Titeanu, ministrul Propagandei, d. Fabricius ministrul Germaniei la București și alții. O expoziție românească la fel se va deschide peste câteva zile la Berlin.

— Cutremur de pământ. Un puternic cutremur de pământ a zguduit insula Salomon de sub stăpânirea Angliei.

Numeroși oameni și-au aflat moartea în acest cutremur (Martei cap. 24).

— Pentru cinci lei. Femeia Elisabeta Ksati din Timișoara și-a ucis bărbatul cu trei lovituri de topor fiindcă n'a voit să-i dea 5 lei să-și cumpere săpun.

Iată fraților ce e în stare să facă Satana cu omul! Te îngrozești când auzi.

Frontierele României față de celelalte țări

România.....	3 598 Km.
Italia.....	9 862 Km.
Suedia.....	9 817 Km.
Norvegia.....	5 970 Km.
Polonia.....	5 534 Km.
Franța.....	5 190 Km.
Spania.....	4 808 Km.
Fianda.....	4 661 Km.
Iugoslavia.....	4 648 Km.
Bulgaria.....	2 158 Km.
Portugalia.....	2 047 Km.
Letonia.....	1 895 Km.
Elveția.....	1 886 Km.
Belgia.....	1 445 Km.